

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์ ฉบับประจำวันที ๑๘ เดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๖ หน้า B๑๕ มูลค่าข่าว ๓๐๓,๔๘๐.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ความเหมือนที่แตกต่าง ในสายตานักศึกษาอาเซียน

อภิวรรณ ลอนาเจอร์

ไปบ่อยครั้งนักที่คนไทยจะได้ยินว่าเพื่อนบ้านมีมุมมองต่อเราอย่างไร โดยเฉพาะนักศึกษาอาเซียนที่ได้รับทุนการศึกษาเข้ามาเรียนและใช้ชีวิตในบ้านเรา เรื่องราวของคนตัวเล็กๆ จากวงเสวนาชีวิตสะท้อนชีวิตในงานเทศกาลศิลปวัฒนธรรมอาเซียน กรุงเทพฯ เป็นเหมือนกระจกที่ส่องให้เราได้เห็นบางแง่มุมระหว่างไทยและบ้านใกล้เรือนเคียง

เริ่มจาก **พระสุกสทวัน บุคชะหมวน** จากประเทศลาว ที่ขณะนี้กำลังศึกษาปริญญาโท สาขาสังคมสงเคราะห์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เล่าว่า มีความสนใจเข้ามาเรียนในเมืองไทยและเลือกเรียนด้านสังคมสงเคราะห์ เพราะเห็นว่ามีประโยชน์ โดยได้ฝึกงานที่ศูนย์บำบัดยาเสพติด ซึ่งทำให้เรียนรู้ชีวิตของคนเหล่านี้ และได้ฝึกงานที่ชุมชนนอกตัวเมืองเชียงดาว มีโอกาสทำกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อเด็กและผู้สูงอายุในชุมชน

ที่จริงแล้วสังคมไทยและลาวมีความคล้ายคลึงกัน ทั้งเรื่องการแบ่งปัน ช่วยเหลือเผื่อแผ่ รวมถึงในแวดวงสงฆ์ วัดยังเป็นที่พักทางใจของผู้คนเหมือนกัน การปฏิสัมพันธ์ระหว่างพระและชาวบ้านก็เหมือนญาติ เห็นได้จากการเรียกหลวงพี่ หลวงน้า วัดลาวและวัด

ในต่างจังหวัดของไทยคล้ายๆ กัน แต่วัดในกรุงเทพฯ ไม่เหมือนกัน เพราะพระมีภาระหลายอย่างทำให้ไม่มีเวลาให้ชาวบ้านมากนัก

การเผยแพร่พุทธศาสนาในไทยพัฒนาไปมาก มีมหาวิทยาลัยสงฆ์ รวมถึงมีสื่อหลากหลาย และมีพระนักเทศน์ที่มีความรู้ทั้งทางโลกและทางธรรมมากกว่า ขณะที่พระสงฆ์ลาวที่มีความรู้แตกฉานทั้งสองด้านยังมีจำนวนน้อย ประกอบกับสถานศึกษาสำหรับพระสงฆ์มีไม่มาก มีแค่วิทยาลัยสงฆ์ ยังไม่มีมหาวิทยาลัย ทำให้พระต้องไปเรียนในประเทศอื่นๆ เช่น อินเดีย เนปาล ไทย ในแต่ละปีมีพระสงฆ์ลาวมาเรียนในไทย 300-400 รูป เพื่อนำความรู้กลับมาใช้ในบ้านเกิด

เงินหวานาม นักศึกษาจากเวียดนาม กำลังศึกษาปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ สาขาการสนทนาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บอกว่า อยากเรียนภาษาไทย เพราะได้ยินโกดังพูด รู้สึกคล้ายกับภาษาเก่าในเวียดนามที่เป็นตระกูลภาษาเดียวกัน จึงสนใจหาข้อมูลดูหนัง ฟังเพลง และสอบชิงทุนมาเรียนเมืองไทยระยะหลังๆ มานี้ คนเวียดนามสนใจเรียนภาษาไทยมากขึ้น มีมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนภาษาไทยอยู่ 6 แห่ง ตอนนี้คนเวียดนามสนใจสอบชิงทุนของไทยมาก

โดยเฉพาะหนังไทย ปัจจุบันมีหนังไทยเข้าฉายใน
เวียดนามมากขึ้นกว่าเดิม เช่น พี่มาก...

พระโขนง ฤดูร้อนนั้นฉันตาย รวมถึงซีรีส์ที่กำลังฮิต
มากอย่างฮอร์โมน วิว้าวุ่น วิวุ่นเวียดนามติดตาม
ดูทุกตอน โดยจะมีคนที่รู้ภาษาไทยช่วยกันแปลเป็น
ภาษาเวียดนาม

นอกจากนี้ วิวุ่นเวียดนามยังติดตามข่าวสารใน
แวดวงบันเทิงไทยผ่านช่องทางต่างๆ รวมถึงมีเฟซบุ๊ก
สมาคมคนรักหนังไทยที่มีจำนวนสมาชิกมากกว่า 7
หมื่นคนแล้ว และจัดกิจกรรมระหว่างสมาชิกอย่าง
สม่ำเสมอ

เหตุผลที่วิวุ่นเวียดนามชอบวัฒนธรรมป๊อปไทย
ทั้งหนัง ละคร เพลง เพราะมีเนื้อหาที่สะท้อนสิ่งที่
เป็นอยู่คล้ายๆ กัน ทั้งความรัก การเติบโตซึ่ง ขณะที่
ที่หนังเวียดนามไม่ค่อยกล้าพูดถึง และไม่ได้นำเสนอ

เรื่องราวที่ใกล้เคียงความจริงของชีวิตวิวุ่น

ด้าน **เซียง เพช** ครูชวากัมพูชาจากวิทยาลัย
กัมปงเดอเตียล ที่ก่อตั้งโดยสมเด็จพระเทพรัตนราช
สุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้รับพระราชทานทุนเข้า
มาศึกษาต่อระดับปริญญาเอก สาขาการบริหารการ
ศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มองว่า ไทยและ
กัมพูชามีระบบการศึกษาค่อนข้างคล้ายกัน แต่ไทยพัฒนา
มาก่อน เพราะไม่ได้ผ่านสงครามและความยากลำบาก
มาอย่างยาวนานเหมือนกัมพูชา ทำให้ขาดแคลน
งบประมาณในการฟื้นฟูด้านการศึกษา รวมถึงอุปกรณ์
และบุคลากร ขณะที่ไทยช่วยพัฒนาระบบการศึกษา
ของกัมพูชา

ไทยและกัมพูชามีความสัมพันธ์มาอย่างยาวนาน
และมีความคล้ายคลึงกันมาก เปรียบเหมือนพี่น้องที่มา
จากเมล็ดพันธุ์เดียวกัน แต่ปลูกคนละที่ ได้รับแสงแดด
น้ำ ปุ๋ย แตกต่างกัน ดูอย่างภาษาไทยและเขมรที่
เหมือนกันถึง 60% ต่างฝ่ายต่างยึดกันไปยึดกันมา
รวมถึงมีวัฒนธรรมร่วมกัน ดนตรี อาหาร เพราะอยู่ติด
กันมาเป็นพันปี ก่อนจะถูกแบ่งเส้นประเทศในภายหลัง

“การจะรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ต่อไปนี้คง
ต้องเลิกคิดว่าวัฒนธรรมนี้เป็นของฉัน แต่ต้องคิดว่า
เป็นวัฒนธรรมของอาเซียน เพื่อให้อยู่ร่วมกันได้” ■

